

**Brev till Selma Lagerlöf från
Valborg Olander: 1925 juni-1926
augusti - 56**

Olander, Valborg,

HS L 1:1

155

Karlavagn 99. 4.4.
Päckdag 1926.

Min älskade!

Det var en förtjusande
dag i går: solskin och torr
asfalt. Jag var på Bygge och
Bo hos Liljewalcks att beställa
mig en matta hos "Jämbelagil",
och vid hemkomsten väntade
mig ditt kärna brev med allt
dess innehåll av likt och olik.
Det senare har jag inte hunnit
studera förstå i dag.

Men, älskade, ett sådant
arbete för dig att tänka igenom

alla dessa svar! Men du
måste ändå göra det.

Somting var ju så vackert,
att det gjorde gott in i själen,
särskilt 2. et. den där musiken,
vissa fruns hyllning.

Den entusiastiske Philips
är ju ingenting att svara på. Det
är ju först 1927 han kommer.

Jag hoppas du inte
har hunnit skicka av den där
sagoboken till "översättarinnorna",
ty jag kan inte läsa förf:s namn,
utan jag tänker be dig fylla
i det. Samma är förhållandet
med... nej, det kan jag läsa.

Den där Frau Spott, som skriver
två gånger om året, har visst fått aka
denn vykort, så att jag tar väl värtkat
om. Hon har varit sjuk, men hoppas,
att hon ännu en gång skall få en
liten "Nachricht".

Du vill väl gärna tala om blommar,
och det är ju utmärkt. Tråkigt och skrivet,
så att det är synd undanhålla all-
mänheten dessa rader. Eljest är det,
menar jag, en avvikelse från din
regel att undandaga dig enkväten.

Tänk, att i går fick jag, utöver blommar,
höra, att Sven Hedin hade avslutat
sitt radioföredrag med en hälsning
till sin ryttar Ahna, som just då

11

Var nere i Göteborg att verka för sin
storslagna ide "Blomsterfonden", och till
sin "svägers kommandör Smuddström", som
också hade gjort något märkvärdigt
som han (Sv. H.) visade "sitt och lysande
i Radio". Vad säjs? Jag måtte
ha blivit avbruten i lysnandet, ty
jag höjde fördraget, men inte denna
mycket förlöjligade avslutning. —

Men nu till ditt eget brev,
älskade. Jag förstår, att det skall
bli en lättnad för dig att ha fite,
lundgren och åtminstone, till en början,
kunna rådgöra med. Undan så
mycket har passat hela hon är.
Så gärna skall jag utbrätta

de kommissioner hon kan ha
angående presutturen till besåret.

Det var bra roligt att höra,
att du nu har glädje av Radion
och att inspektorn därigenom
får sin själ ordnad och riktad.

Höjde du Matteus-passionen, och
var inte Kristus-partiet gripsamt?

Om jag lever till nästa år, skall
jag försöka höra verkut i kyrkan
i sin helhet.

Sådan spektakul med lexikon:
Jag telefonerade om slarvigt och
fick lofa att de skulle skicka 1⁵₂^{ta}
deln genast. Hopps expediten
skänktes rikligt grundligt.

Så var det Joorman — har
hon inte haft nog motstånd-
skraft att med giummod
bära all hyllning? Jag
tycker det låter beträffligt
både det ena och det andra. Har
hon själv skrivit om denna
yttre likhet också? Man får
väl hoppas, att det är någon
entusiastisk väkinnel, som
velat glädja henne med
denna nyhet, och inte
någon spjuver.

Jag hade tänkt använda
denna ställa, olovda påskdag
till renskrivning av "Ingmars-

gärden", men det är väl angelägnare
med breven, så att den skall gån-
ga till mig. Jag har visst inte
tackat dig för din milda kritisk av
min prov. handling. I Turistfär-
ningens årsbok, som är ägnad
åt Dalarna, ser man en förstudiet,
till vilken leder upp en så pass
hög ^{trapp}trappa, att man gott kunde
slå ihjäl sig, om man fölle baklänges
ner för den.

Det skall bli intressant att
höra om någon svensk teater-
direktör visar några stycket, som
är så likt filmen.

Jag glömde visst att nämna,

att Vidsving en-aktare kalle "den
Store Eras" och handlar om en gammal
professor, som skall göra en rekreativ
resa tillsammans med en fröken, till
sinns förargelse. Vidsving sade, att
Björnsen hade många sådana ämnen
från sig, som Karoline (i motstånd
till professorskan i stycket) tog med
mycket lugn.

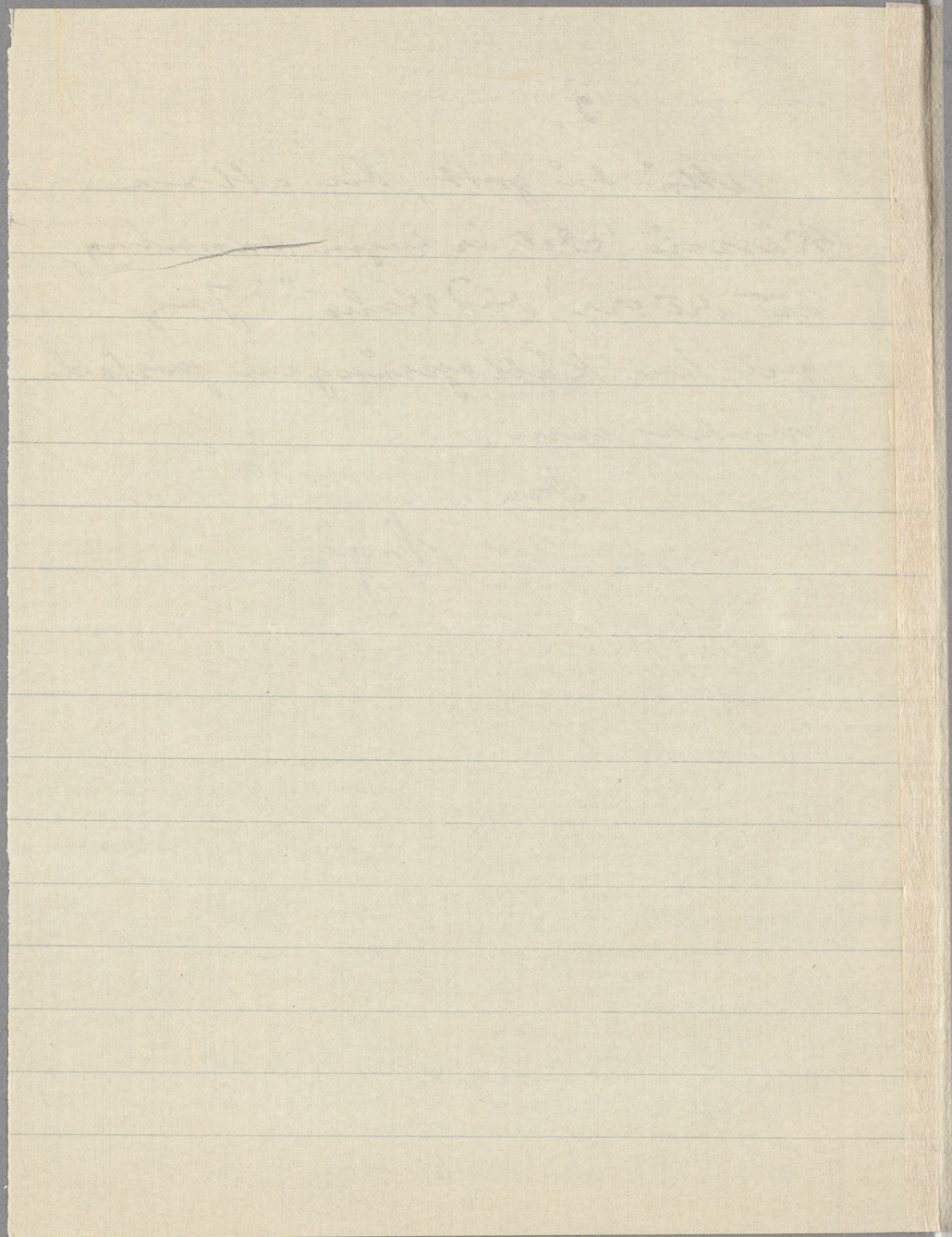
När jag expeditionerat brevet,
skickade jag en pro memoria
om allt, värt att de ge anledning.
Den där individen i Söderbärke, som
upphäver sin stämning mot Kils Holm-
son, borde lära sig att stada rätt.
Han skriver Lagstöv!

3.

Min så gott, du allra
Käraste! Det är ingen skamning,
att det var "död vinter". Jag
vet hur källsprungen forslade
under isen.

Min

N.g.

1. Isemann vill ha "ein paar Zeilen mit Ihrer eigenhändigen Unterschrift". Ville också gärna ha "eine gut ausgeführte Photographie", men det vågar han knapp sätta i fråga. Kanste det vore nog med vykortet?
2. Loip. var bok klara fatt, har ett alldeles olästigt förmån, men jag skriver bara tillmannen och berge mig inte om att fråga Märta.
3. Jag går i ordning med breven, och här måste jag uttala min glädje och häls₂ med örr vad du är känd örr all värdn. Det vore något att skriva om för Beyrons Idem, men jag vågar inte framlocka den gröna adnuden från din kolleger (ditta med en ledning av Bergmans brev från Tyrolin.)

4. Tänk om det var illa gjort
 den förfärliga namnteckningen
 till den ryske författaren, som
 fick ett så fint brev!

P. S.

Om hur jag slutat digelbjörn.
 Det var en rörande interior från
 hemmet med alla inackorderade
 Geijrar.

Men det är färdigt med arbetet för
 tidigt utkommande memoarer.

Tänk på frökenarna Westström - Ty
 det var väl deras pappa? - och så Wallin-
 ders dottrar, den kroliga fru Westman
 och så fru Hedlund, Eudras bekanta!

Din U-g.